

ת"פ 60139/10 - מדינת ישראל נגד פריניב בע"מ, אשר יניב, עידו יניב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 13-10-60139 מדינת ישראל נ' פריניב בע"מ ואח'

בפני	כבוד השופט אדריס נעמן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. פריניב בע"מ
	2. אשר יניב
	3. עידו יניב

החלטה

1. בפני בקשה לעיון בתיק בית המשפט.
הבקשה הוגשה על ידי צד ג' שלא היה צד להליך המקורי (להלן: "המבחן"), ואשר מבקש היום לעיון בתיק הפלילי - כתבי בית דין, פרוטוקולים ווחולות - לצורך אישור תובענה "צוגית שהגיש כנגד מי שהיו נאשמים בתיק הנזכר.
2. ביום 28/10/13, במסגרת ת"פ 13-10-60139 (שלום-נצרת), הגיע משרד הבריאות כתוב אישום כנגד חברת "פרי ניב בע"מ" וכנגד שני מנהליה (להלן גם: "הנאשמים" או "המשיבים"), בגין ביצוע עבירות המנווית בפקודת בריאות הציבור ותקנותיה, בחוק הפיקוח על מצרכים ובחוק התקנים.
בתמצית נתען כי בבדיקות מעבדה שנערכו לבקבוקי מיצי פירוט (תפוזים ורימונים) המיוצרים על ידי הנאשמים ונמכרים תחת הכותרת "100% סחוט טבעי", נמצאו חומרים לשמור העומדים בנגד לתקן הישראלי ולהוראות החוק הרלוונטיות. עוד נתען כי בבדיקות שנלקחו ממוקם העסק עצמו לימדו כי גם שם נמצאו חומרים שאינם מותרים על פי התקן ובגיגוד להצהרות הנאשמים בעניין.
3. ביום 14/10/28 הגיע המבחן בקשה לעיון בתיק, בטענה כי הנ"ל עשוי לסייע להוכחת טענותיו במסגרת בקשה לאישור תובענה "צוגית". לבקשת זו התנגדו להן הנאשמים והן המדינה. ביום 15/10/28, לאחר שעניינו בכל החומר הרלוונטי ובכפוף לשלב בו היה מצוי התקן - ראשית פרשת התביעה, וטרם ניתנה כל החלטה או הכרעה מהותית ולגופו של עניין - הודיעו על העברת כתוב האישום לידי המבחן, והוא בלבד. עוד ציינתי כי ניתן יהיה לחדש את הבקשה ולordon בה לגופה לאחר שהתיק יוכרע.

עמוד 1

4. לאחר שנסمعה בתיק ישיבת הוכחות אחת ויחידה (מהלכה העיד עד ייחד מטעם התביעה), הסכימו הצדדים להנהל ביניהם משא ומתן ולהודיעו תוצאותיו בבית המשפט.

ביום 8/2/15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה במסגרתו לבטל המאשימה את כתב האישום, והנאשמים מצדיהם על התחייבות בגין 400,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה שיש בה השלכה על בריאות הציבור, ועבירותו תרומה בסך 35,000 ₪ לעמותה הפועלת למען ילדים חוליארטן. הסדר זה התקבל, כתב האישום בוטל בהתאם להוראות סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 ואשר הסכומות הצדדים קיבלו תוקף של החלטה.

5. בהמשך למתואר חידש המבקש את בקשתו, בטענה כי הוסר המכשול מפני זכותו לעין בתיק, שעה שהתיק הסתיים ואין חשש מגיעה בטוהר ההליך או משיבוש הליכי משפט כפי שטענו המשפטים בתחילת.

המדינה צינה בתגובהה כי בכפוף לשינוי הנسبות אינה מתנגדת עוד לבקשתו ואילו המשפטים (דכאן) עומדים על התנגדותם. תחילת מן הטעם כי ביטול כתב האישום ביטל את עצם קיומו של התיק, ובain תיק לא קמה זכות עין בו. אך גם מן הטעם כי ביטול כתב האישום קבע באופן פוזיטיבי את חפותם ולכן העין בתיק הינו בבחינת שימוש לרעה בהלים משפטיים; כי המבקש לא עמד בדרישת ההנמקה; וכי איזון נכוון בין האינטרסים הנוגדים מטה את הCPF לטובתם ממשום הצורך בשמירה על פרטייהם, הגנה על סודותיהם המסתירים, ושאר זכויותיהם.

בסיום נטען כי ככל מדובר בבקשתו כללית וגורפת שטרתה "מסמך DIG" ותו לא, אשר אינה עומדת בתנאים המאפשרים עין.

6. לאחר שיעינתי בבקשתו, בתגובה המדינה והמשפטים וכן בתשובה לטענה, הגעתו לכל מסקנה כי דין בבקשת העין להתקבל, וזאת מן הטעמים שיובאו להלן.

7. זכותו של אדם לעין בתיק בית משפט נגזרת מהעיקרונות החוקתי בדבר פומביות הדיון, המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה. כך נאמרו הדברים בג"ץ 5917/97 **האגודה לזכויות הארץ בישראל נ' שר המשפטים** מיום 8/10/09, פורסם ב"נבו":

"עקרון פומביות הדיון הוא עקרון יסוד של כל משטר דמוקרטי. הוא בעל מעמד חוקתי על-חוקי בשיטתנו המשפטית, ועל חשיבותו ומרכזיותו אין חולק".

יחד עם זאת ככל זכות, גם זכות העין אינה מוחלטת ונדרש איזון בין ובין אינטרסים אחרים רראויים להגנה;

"יכול ויעמדו למול הזכות החוקתית לפומביות הדיון זכויות חוקתיות נוספות, ובעיקרן הזכות החוקתית לפתריות...". (שם).

8. איזון זה קבוע בתקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (عين בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "**תקנות**" עמוד 2

העיוון"), הקובעת את זכות העיוון בתייקי בית המשפט של מבקשים שאינם בעלי דין בתייק:

4. (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיוון בתייק בית משפט (להלן - בקשה עיוון), ובלבב שהעיוון בו אינו אסור על פי דין.

...

(ד) בבאו לשקל בקשה עיוון, יתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתייק של המבקש, לעניינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיוון, וכן לסבירות הקצאת המשאים הנדרשת לשם הייענות לבקשתה.

(ה) בית המשפט רשאי להורות על העברת בקשה העיוון לתגובה בעלי דין בתייק שمبוקש בו העיוון או לתגובה צד שלישי, אם הוא סבור כי העיוון עלול לפגוע למי מהם, וכן ניתן בית המשפט לבקש את תגובה היועץ המשפטי לממשלה, אם הוא סבור כי העיוון עלול לפגוע באינטרס ציבורי; תגובות כאמור בתקנת משנה זו יוגשו בתוך שלושים ימים ממועד המצאת הודעה על זכות התגובה או בתוך מועד אחר שיקבע בית המשפט.

(ו) החלטת בית המשפט להתריר את העיוון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדורשים כדי לאזן בין הצורך בעיוון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי דין או לצד שלישי בשל העיוון, לרבות השמות פרטיהם, הגבלת מספר המעניינים ונקיות אמצעים למניעת זהירותם של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיוון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאים הנדרשת מחייבת זאת.

..."

האמור מלמד כי בוחינת בקשה לעיוון בתייק נבחנת במסלול של שלושה שלבים:

"שלב הראשון יש לבחון אם קיים איסור דין לעיוון בחומר המבוקש; בשלב השני, בהנחה שאין איסור דין, יש לבחון אם העיוון מוצדק, כאשר לאור עקרון פומביות הדיון נקודת המוצא היא שיש לאפשר את העיוון, והנטול למניעת העיוון מוטל על כתפי המתנגדים לכך; בשלב השלישי, בהנחה שינוי הצדקה לעיוון, יש לבחון כיצד ניתן להגשים את מטרת העיוון תוך פגיעה מידית ככל האפשר בזכויותיהם של המתנגדים לעיוון, ובשים לב לסבירות הקצאת המשאים של בית המשפט (רעד"א 15/943 **קלין' ב' בנק דיסקונט לישראל בע"מ**, ניתן ביום 15/6/23, פורסם ב"גנו", ההדגשות במקור).

9. הנה כי כן, על מבקש העיוון להבהיר מהי מטרת העיוון ולמסור פרטים שיתרמו להערכת משקלת של זכות העיוון שלו אל מול האינטרסים והזכויות של מי שמנגדים לעיוון.

בענייננו הסביר המבקש כי העיוון נדרש סיוע הוכחת הטענות בבקשתו לאישור תובענה "יצוגית כנגד המשיבים". זאת כיוון שלמסכת העובדנית המפורטת בכתב האישום ולהליך הפלילי יש קשר הדוק עם התובענה, והמידע המצו依 שם יכול להיטיב עם חברי הקבוצה המייצגת.

עוד ציין המבקש כי אין בעיוון כדי לפגוע בזכויות המשיבים, כאשר הוא מתחייב - כפי שכבר הבahir בעבר - שלא לעשות כל שימוש במידע (אם הוא כולל סודות מסחריים או אחרים), ולצורך כך מוכן לחתום על התcheinות ככל שתידרש, לסוג

את החומרים כחסויים, או לעשות כל דבר שюורה לו בבית המשפט בעניין זה, בהתאם לסמכוותו לפי תקנה 4(ו) לתקנות, לפיה:

"החליט בית המשפט להתר את העיון, רשיי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך ביעון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבבלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמתת פרטיהם, הגבלת מספר המעינים ונקיות אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנוונו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת."

עוד הסביר המבקש כי בוגדור לטענות המשיבים, לפיהן ביטול כתוב האישום מוביל לביטולו של התקיק ככל שאי עוד במא לעיין, הרי שהתקיק נותר על עומדו, ולראיה כי אף ניתן - בתנאים מסוימים ובאישור היועץ המשפטי לממשלה - להגישו מחדש בהחלט (בהתאם לסעיף 94(ג) לחס"פ).

בנוספ' ציין כי התקיק לא הסתיים בהכרעה עובדתית או עקרונית, לא כל שכן בהכרעה חלוטה, וכי אין בהסכמה הדינונית שהושגה כדי לשנות או להשפיע על התקיק האזרחי המתנהל במקביל. לא כל שכן כאשר ב"תמורה" לביטול כתוב האישום הוטלה על המשיבים התchieבות שכדידה סכום לא מבוטל, וכן תרומה כספית נוספת.

בסיום הדגש כי הקצאת המשאבים מידתית, וכי אייזון ראו מטה את הCPF לטובות קבלת הבקשה.

10. כאמור לעיל, המדינה תמכה בבקשתה (בוגדור לטענתה בשלב בו התקיק עדין התנהל) ואילו המשיבים טענו כי יש לדוחות את הבקשה מטעמים עקרוניים (התאיניות התקיק כתוצאה מביטול כתוב האישום); הן מטעמים לגופו של עניין (אייזון זכותם לפרטיות גוברת על זכותו של המבקש "לדוג" מידע כללי, שנחיצותו כלל לא נומקה); והן מטעמים של הקצאת משאבים (כאשר הבקשה כללית וגורפת, ואני מתיחסת למסמכים ספציפיים).

11. דומני, כי לאור הלכת פומביות הדיון שהמחוקק מצא למצג אל תוך תקנות העיון, יש להעניק למבקש את הזכות לעיין בתיק הפלילי.

המבחן התלת שלבי הקבוע בתקנה 4 מעלה כי בשלב הראשון, לא קיימ איסור שבדין על העיון. בשלב השני לא מצאתי כי העיון יוביל לפגיעה בלתי מידתית בזכויות המשיבים, או כי זכויותיהם גוברות על זכויות המבקש (ומכל מקום ניתן להגביל את השימוש של המבקש במידע, לא כל שכן בסודות מסחריים). אין לש�� כי הדיונים מלכתחילה אינם חשויים וחסינום אף לא התבקש על ידי מי מצדדים, מה עוד שהעיוון בתוכנם מעלה כי לא נמסרו בהם כל סודות מסחריים או אחרים (וביתר שאת כאשר העד היחיד שנחקך אינו ידוע דבר וחצי דבר אודות סודותיהם של המשיבים, ספקיהם, דרכיהם האחסון שלהם, או כל עניין אחר שפורט בתגובהם לבקשתה).

12. בנסיבות אלה, מצאתי כי העיון המבקש אינו פסול ואין פוגע בפרטיות של המשיבים במידה האסורה בדיון. אף לא מצאתי כי יש להגביל את זכות העיון או להטיל עליה מגבלות, בגין הכבדה על הקצאת המשאבים.

עם זאת וככל שישנם סודות מסחריים בתיק, אני מורה כי לא יעשה בהם כל שימוש אחר לבד מזה הנדרש להליך האזרחי

בתובענה הייצוגית.

13. למעלה מן הנדרש אני סבור כי ביטול כתב האישום אינו בבחינת ביטול התיק והפיקתו ל"לא קיים" (ועל כך תעיד האפשרות לשוב ולהגישו מחדש בתנאים מסוימים), מה עוד שבנסיבות של התיק שבנדון לא נתקבלת הכרעה שיפוטית, כי אם נתקבלת, כהחלטה, הסכמת הצדדים.

14. **סוף דבר - אני מורה על קבלת הבקשה.**

ה המבקש יוכל לעיין בכתב האישום; בפרוטוקולי הדיונים; ובהחלטות שניתנו בתיק, ובhem בלבד.

המציאות תמציא החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ו, 17 נובמבר 2015, בהעדך
הצדדים.